

fat, at under visse Forhold var Kjøbenhavn isbærret. Forholdet er, saa vidt jeg ved, det, at gennemsnitlig hvert 7de Mar er der ved Kjøbenhavn nogen virkelig Isforhindring af den Betydning, at den ikke hidtil har ladet sig overvinde; men jeg gaar ud fra, at man efterhaanden i højere Grad vil kunne overvinde slige Forhindringer; men i Østersøen er der hvert eneste Mar Isforhindringer. Frihavnen vil imidlertid ikke officieres deraf i Princippet, selv om der en enkelt Gang skulde komme saadan Isforhindring, som ikke lod sig overvinde. Alt tyder paa, at det i Fremtiden i ikke ringe Grad vil lykkes, men det kan, som f. Eks. i forrige Uge, være umuligt. Medens jeg endnu taler om Kjøbenhavn, skal jeg nævne, at Isbryderen „Thor“ i Helsingør, som nok kan magte Forholdene i Sundet, har Ordre til at gaa til Kjøbenhavn, naar den kan gøre det uden at tilføjede Forpligtelsen Helsingør—Helsingborg; thi den skal opfyldes: saa længe man ikke sikkert kan sige, at den kan opfyldes, naar Isbryderen fjerner sig, saa kan denne ikke gaa derfra, men naar Forpligtelsen kan opfyldes paa anden Maade, vil den gaa til Kjøbenhavn; det Forhold er forlængst aftalt og ordnet, men jeg kan naturligvis ikke og vil heller ikke kunne sige, naar og hvorledes det kan lade sig gøre. Der er jo ogsaa Tale om andre Beje fra Sjælland, saaledes fra Gilleje til Grenaa, og den ærede Ordfører talte om at sejle fra Kalundborg til Aarhus eller Grenaa og mener, at det lader sig gøre ved et stærkt isbrydende Skib; det er muligt, og maatte Sagen kan faa en anden Stilling, end der hidtil har været Tale om. De Herrer maa imidlertid huse paa, at et isbrydende Skib ikke laster betydeligt, men vil man gaa til at lade et isbrydende Skib gaa en 12 Mils Fart mellem Aarhus eller Grenaa og Kalundborg eller rettere Næsnes, saa maatte det være et Skib, som kunde lade noget; ellers kunde en saadan Route ikke fyldestgøre. Den kan kun fyldestgøre, hvis der kan tænkes at gaa andre Skibe efter et saadant isbrydende Skib; men det er lidet sandsynligt i saadanne Farvande. Jeg tvivler derom. Isbryderen mellem Kjøbenhavn og Malmø har jo gaaet en Maaned eller mere, og jeg ved ikke, at et eneste Skib er gaaet i Rølvandet af denne Isbryder, og jeg tror dog, der maa være Trang til større Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Malmø end den, der besørjes af Isbryderen. — Forholdet er altsaa ikke let at ordne; men jeg er villig til at tage det under Overvejelse. Saa meget er vist, at vil man skride ind med Kraft under en Isvinter, bør man ikke sprede Kræfterne for meget, men koncentrere dem

paa faa Punkter og der gøre sig saa stærkt som mulig. Jeg tror mere paa ældre Forbindelsers Opretholdelse, end jeg egentlig tror paa, at vi ved hvert Djeblik at vælge ny tilfældige forandrede Router kunne udrette noget stort; men som sagt det Spørgsmaal kan underbygges. Heldigt er det, at Isbrydringer ere Undtagelse hos os, og at den noget friere Sejlads om Vinteren er Regel. Det er heldigt; men deraf følger, at ganske vist bør man væbne sig mod Undtagelserne; men man skal dog ikke gøre lige saa meget mod Undtagelserne som for den Sejlads, der skal være den regelmæssige. En Side ved denne Issejlad kan jeg imidlertid ikke anfse mig for fritaget for at omtale, og det er Faren, som er forbundet dermed. Jeg har ret træffende hørt eller læst, at Issejlad er Vyksejlad; det gælder ikke blot om at finde den rette Vej, men ogsaa om at være saaledes udrustet, at man kan sejle under Isforhold. Dertil hører Skibe, der ere saa gode, som de kunne staveses. Ethvert Skib kan ikke sejle under Isforhold; vi saa jo i forrige Uge, hvorledes flere Skibe bleve skaarne i Stykker af Isen. Der maa til saadanne Skibe stilles større Jordringer end ellers med Hensyn til Mandstabs, Kulforlyning og Proviantering, og det maa heller ikke glemmes, at selv om Skibet samt dets Last og Fragt kan forsitres — alt kan jo forsitres — kan der dog være Ansvar ud over det at faa sine Gjendele erstatte. Jeg tror derfor, at skal man gaa til en saadan Issejlad, som ønskes, maa man ogsaa tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om ikke de Skibe, som man skulde ved officiel Hjælp bane Vejen for ude i Farvandet, skulde være særlig godt udrustede og bemandede, og om der ikke var for det offentlige i den Retning et Ansvar, om ikke en Forpligtelse, til at sørge for, at der kræves noget med Hensyn til Sikkerheden ved denne Sejlads. Et er jo, at Isbryderen og andre Skibe, som have den særlige Opgave at sejle ud under Isforhold, kunne gaa ud, men derfor er det ikke sikkert, at ethvert andet Skib kan gaa ud. Vi have jo mange svagt byggede Skibe, som ikke kunne gaa ud under Isforhold. Jeg tror nu heller ikke, at det vilde ske her til Lands, thi jeg tror, at Nederter og andre vilde være saa samvittighedsfulde, at de ikke vilde udsætte dem for en saa ekstraordinær Risiko, og en saadan vilde man altid udsætte sig for ved at gaa ud over den sædvanlige Sejlads ved Isforhold. Det vilde vi alle; anderledes kan det ikke være. Jeg tror, at der er noget at tænke over i disse Forhold, men jeg skal samtidig erklære, at hvis Staten har nogen overstyndende Kraft,